

Junkarin hevur næstan vunnið FM

Kappróður, 5- mannafor dreingir: Tey fyra hundrad fólkin í Kvívík standa øll aftanfyrir, tá Junkarin vinnur. Fløggini eru vundin á stong, og bygDAHÚSIÐ er opið, tá bátur og manning koma aftur til bygðar

Hóast dreingirnir á Drekanum gjørdur alt tað teir kundu leygdagin, so var tað ikki nóg mikið til at fáa kvívíksdreingir í Junkaranum aftur, men seinasta stevnan er ikki farin aftur um bak enn, so vón er fyrri framman hóast alt

(Mynd: Dagfinn Olsen)

Kvívík hevur ofta gjørt vart við seg í kappróðri. Har munnu búgva eini fyra hundrad fól, og tá útvarpið sigur frá kappróðri sært tú so at siga ikki fól í túninum. Nøkur fá fylgja kappróðarfólkinum kring landið, og restin situr tætt at lurtinum og fylgir við. Og tá røðurin er av, og dreingirnir umborð á Junkaranum hava vunnið, so verður móttøkan fyrireikað, mammurnar baka køkur, bygDAHÚSIÐ er opið, og hvørt flagg er vundið á stong, tá bilarnir koma til bygðina við nbáti og manning.

Ein teirra, sum fylgir væl við, er Jóna Petersen. Í løtuni er hon næstformaður í róðrarfelagnum, og í ár stendur Junkarin henni serliga nær, tí hon er mamma at tveimum av teimum, sum á øllum stevnumum higartil hava vundið burturum øllum hinum manningunum.

Tá vit høvdu hana í telefonini í gjár, fyrireikaði hon føðingardag, tí tann eldri av synunum, sum rógva kapp, hevði átjan ára føðingardag í gjár. Vit fingur ikki fatar á honum, tí hann var í Havni og tók koyrikortið, og

yngri beiggin var á fjalli.

Bygdamenn manna bátin

Jóna Petersen plagar at fylgja Junkaranum runt landið, men leygdagin lá tað ikki fyrri at fara á jóansøku:

– Men so upplivdi eg hina síðuna av søkini. Tað var sera spennandi at sita frammanfyrir útvarpslurtið, og tað var stuttligt og áhugavert at vera við í tí partinum, sum fyrireikaði móttøkuna, tá teir komu aftur til bygðina.

Jóna Petersen sigur, at tað hesi seinnu árin hevur verið trupult at manna bátarnar, og tá tað hevur eydnast, so hevur tað ofta fyrri tað mesta verið soleiðis, at teir fægstu hava verið kvívíkingar.

– Vit halda sjálvsagt altíð við Junkaranum og Kvívíkingi, men tá tað eru kvívíkingar, so er tað sjálvsagt nakað serligt. Í ár er ein kollfirðingur umborð, meðan hinir seks eru úr Kvívík, og tað haldi eg er væl klárað av so litlari bygð.

Venja teir nógv?

– Eg veit ikki, um eg skal

fara í bløðini við tí. Kappróðarfólki dæmar væl at halda okkurt fyrri seg sjálvan. Jú, já, teir vandu nógv frá flaggdegnum av og til norðoyastevnu, men síðani tá hava teir ikki vant so nógv, men tað er skil í, og teir vita akkurat, hvat tað er, sum teir taka sær fyrri. Báturin er í Vestmanna, og eina ferð um vikuna siggja vit hann her útfyri, um líkindi eru til tað.

Gylt tíðarskeið

Tað skal rógvast um plaser-ingarnar og stígini á Vestanstevnu og á jóansøku, og sjálvandi fara allar manningarnar at leggja alt tað teir eiga í fyrri at røkka fremsta plássinum, men tað skal vilja heilt ófatuliga illa til hjá dreingjunum umborð á Junkaranum, um teir ikki standa við FM steypinum, tá jóansøkuróðurin er av, og alt bendir á, at tað longu á vestanstevnu í Miðvági annan leygdag verður greitt, at Junkarin verður fyrsti FM vinnarin í 1998.

Gera teir tað, so er tað fyrstu ferð síðani 1976, at Junkarin við dreingjum vinnur FM (við gentumann-

ing hevur hann framvegis fyrsta FM heitið til góða). Tí spyrja vit Jónu Petersen, um gongdin fer at verða tann sama hjá róðrarfelagnum í Kvívík, sum hon var í sjevtiárunum. Tá vundu dreingirnir umborð á Junkaranum FM í 1975 og í 1976, og so tók áttamannafarið Kvívíkingur við. Teir vóru púra suverenir og vundu FM í fyra ár á rad – í 1978, 1979, 1980 og í 1981.

– Tað hevði verið stuttligt, og tað vóna vit, men tað velst um, hvussu tað

verður við fólkinum. Í ár hava teir somu sjevti verið umborð á Junkaranum alla tíðina, og tað er heilt óðrvísi enn undanfarni ár. Okkurt árið hava teir skift so nógv fól, at einir átjan hava verið við á seks stevnum, og tá sigur tað seg sjálvt, at úrslitið kann ikki vera gott.

Hinir hanga uppli

Sigurin hjá Junkaranum á jóansøku var eins sannførandi, sum hann hevur verið á hinum stevnumum.

Men tað vóru fleiri, sum

vóru við í kappingini. Blikur og Drekin vóru tættir og kappaðust saman við Báruni um annað plássið, og so mundi tað vera sera hugaligt, bæði fyrri klaksvíkingar og fyrri føroyskan kappróður í síni heild, at Fipan Fagra endaði á fimta plássi og harvið kom uppá stigatalvuna.

jh

Tað er manningin sum er heilt framúr

Hóast tað er øðrvísið at rógva 1000 metrar, so vísir manningin á Eysturoyingi, at tað eisini er dugur í teimum á styttra teininum

Er tað manningin, ella er tað nýggji báturin, sum er ósøkin til, at tað gongur so framúr hjá nýggja tiggjumannafórunum, sum NSF eigur.

Hetta er nakað, sum kappróðrarhugað tosa nógv um í hesum døgum. Á teimum fyrstu trimum stevnumum var málið hjá tiggjumannafórunum tvey túsund

metrar, og tá vann Eysturoyingurin sera sannførandi. Í Vági var málið eitt túsund metrar, og so var spurningurin, um tað fór at hilmast eins væl hjá nýggja bátinum, og tað gjørdi tað.

Hannis Joensen er formaður í RSF. Hann røði nógv í síni tíð, og hann hevur í mong, mong ár fylgt væl við í kappróðri.

– Eg havi eisini høyrð hatta prátið, og tað er altíð hugaligt at tosa og gera sínar metingar. Eg dugi ikki at gera nakra avgjörða niðurstøðu um handa spurningin. Bádúr bátarnir, sum Sámál Hansen hevur smíðað – Kjølur og Eysturoyingur – eru snøggir og góðir bátar, og tað sigur seg sjálvt, at

nýggir bátar eru lættir og harvið góðir at rógva. Hetta hevur nógv at siga, men eg røkn við, at manningin hevur nógv stórt tydingin, sigur Hannis Joensen, og so heldur hann fram:

– Tá feløgini fáa sær nýggjar bátar, so vísir tað seg ofta at áhugin økst, og tá tað so gongur væl, verður áhugin uppaftur størri. Eyst-

Kappróður, 10-mannafor: Róðrar-kennarar eru samdir um, at nýggi Eysturoyingurin er sera smutligur, men tey halda eisini, at tað er fyrst og fremst manningin, sum vinnur stórsigrarnar

uroyingurin hevur røð eina-standingi væl í ár, og tað sæst aftur á úrslitunum. Okkurt annað árið hava aðrir bátar verið væl fremstir á øllum stevnumum, t.d. Havnarbáturin í síni tíð og eisini Skálabáturin. Avrikið hjá Eysturoyinginum higartil í ár vísir hinum manningunum, at tær mugu gera uppaftur meiri við tað, um tað skal eydnast teimum at taka hann, men hetta er ein torførur spurningur, tí eg havi ikki skilt, at teir umborð á Eysturoyinginum fóru so ógvuliga tíðliga undir venjingina. Eg haldi meg hava høyrð, at teir loftaðu bátin flaggdagin, men eg veit, at aðrir fóru undir venjingina nógv fyrr enn tað, so har er ivaleyst eitt samanspel av ymsum orsökum, heldur formaðurin í RSF, Hannis Joensen.

Bara kapping um annað plássið

Tað var eingin ivi um vinnaran á jóansøku, me: tað var stór kapping um annað

plássið.

Suðuroyingar mannaðu fyra tiggjumannafór, og teir vóru so mikið gestabliðir, at teir tóku sær av fyra teimum aftastu plássinum. Ormurin Langi og Vágbingur høvdu manning úr Vági, og meiri enn seksti ára gamli Suðuroyingur og Tvørabáturin vóru mannaðir á Tvøroyri.

Vágbingur, Kjølur, Nólsoyingur, Havnarbáturin og Vestmenningur kappaðust allir um n estfremsta plássið.

Gula kortið á lofti

Tað gekk sum eftir ánni at avgreiða róðarnar, men hjá 10-mannaforunum var neyðugt at starta tvær ferðir. Suðuroyingurin leyp avstað, tá dómarin rópti „klárir“, og hinir lögdu aftaná honum, og tað gekk ein løta, áðrenn teir varnaðust, at dómarin hevði skotið røðurin av, sum hann ongantið hevði latið startskotið av fyrri. Suðuroyingurin fekk gula kortið fyrri tjóvstartin.

jh